

[A. C. D. Petersen.]

overordentlig stærkt, saa maa man dog erkende, at naturligvis er de Landbrug, som har store Gældsforpligtelser, endnu vanskeligere stillet end de øvrige Landbrug, men i de Regnskaber, som opgøres i Landøkonomisk Driftsbureau, er der ikke taget Hensyn til Gældsforpligtelserne, og disse Regnskaber viser, at Forrentningsevnen, selv i de relativt gode Landbrug, slet ikke har givet nogen formidabel Indtægt, end mindre en saadan Indtægt, at der er stærke Reserver at tære paa i de daarlige Aar, som nu er indledet for nogle Maaneder siden. Derfor tror jeg, man maa revidere sin Opfattelse af de overmaade gode Aar, fordi Landbruget i Virkeligheden ikke har haft gode Indtægter, siden det fik det umaadelig stærke Stød, som Valutaloven gav. Valutaloven, som blev vedtaget af de 3 demokratiske Partier, var i Virkeligheden en Indsats imod Landbrugets Interesser, som der skal mange Aar til at forvinde.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal talte om, at nu havde vi overvundet Valutastigningens Vanskeligheder. Dette er ikke rigtigt. Der er slet ikke Tale om, at man har overvundet dem endnu, og den Gældsforpligtelse, som hviler paa en Mængde Landbrugsejendomme, skriver sig netop fra Valutalovens Virkninger. Jeg ønsker ikke at gaa stærkt i Rette med dem, der har prioriteret deres Ejendomme højt, fordi jeg finder, at det maa være en privat Sag, som andre ikke kan blande sig i. Hvis et Menneske regner med, at det er ham tjenligt at optage en høj Prioritet i sin Ejendom, fordi han stoler paa, at han derigennem faar et Virkefelt, som vil være af økonomisk Betydning for ham, skal man ikke forhindre ham deri. Det eneste, man skal, er at sige, at han naturligvis selv skal bære Ansvar for sine Handlinger. Derfor vil og kan mit Parti ikke være med til at sætte ind for Gældsforpligtelserne, thi Gældsforpligtelserne er et Omraade, som man ikke kan kræve en Indsats imod gennem Lovgivningsmagten.

Derimod er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, naar han har sagt, at der er indskudt andre Prioriteter i det danske Landbrug, Prioriteter, som i høj Grad skriver sig fra Regeringen og Rigsdagen, af hvilken Art Regeringen end har været, gennem den Forhøjelse af Skatteniveaue, som er etableret i de Tider, der er gaaet. Naar man derfor anerkender dette — og der synes jeg, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Logik svigtede —, at Regering

og Rigsdag har skudt saadanne andre Prioriteter ind i Landejendomme, maa man ogsaa paa dette Omraade skabe Mulighed for en Aflastning i vanskelige Krisetider. Jeg skal naturligvis erkende, at da jeg fik det Hverv at være Ordfører for disse Forslag, gik jeg til dette Ordførerskab med ikke alt for høje Forventninger til den højtærede Minister, det høje Ministerium og Regeringspartierne, men jeg havde unaegtelig ventet mere Velvillie fra det Parti, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal repræsenterede, og jeg kan ikke begribe, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal vil begynde at fundere over, om det nu er Ejendomsskatterne i Form af Statsejendomsskatter eller i Form af kommunale Ejendomsskatter, der tynger Landbruget. Det forekommer mig, at naar det er Ejendomsskatter, saa tynger de lige haardt, enten man kalder dem kommunale eller Statsejendomsskatter, og man bringer ikke en større Lettelse til Veje ved en Nedsættelse af kommunale Ejendomsskatter end ved en Nedsættelse af Statsejendomsskatterne. Og naar det er saaledes, at det Beløb, disse Forslag skal underbygges med, er eller bør være i Statskassen, maa det være rimeligt, at det er Statsejendomsskatterne, man nedsætter, for de kommunale Institutioner har ikke nogen Midler til Raadighed til Aflastning.

Jeg kan ikke undlade at beklage, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har stillet sig saa afvisende, og jeg kan mindst af alt forstaa det ud fra de Betragtninger, han anlagde, at disse Lovforslag var saadanne Bagateller, som det overhovedet ikke var værd at regne med paa nærværende Tidspunkt. De Lovforslag, vi her behandler, betyder 15 Mill. Kr.s Nedsættelse af Skatterne, hvoraf de 5 Mill. Kr. tager direkte Sigte paa Landbruget og andet Jordbrug, og de 10 Mill. Kr. bliver en almindelig Skattenedsættelse, hvoraf Landbruget ogsaa faar sin Del, og endelig er der den Nedsættelse, som det ærede Medlem ogsaa var inde paa, i det Forslag, der ligger i Landstinget om en Ændring af de amtskommunale Udskrivninger, alt i alt en Skattenedsættelse paa ca. 20 Mill. Kr. Naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal som Chef for Venstre-regeringen fra 1926 til 1929 i hvert Fald har tillagt sig selv uvisselig Fortjeneste af at have nedsat Skatterne i dette Land med 50 Mill. Kr., som i Virkeligheden var et Beløb — mente man fra den Side —, der reddede det danske Erhvervsliv i en Krisetid, saa skulde 20 Mill. Kr. nu ingen